

עטרת שלום

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת בשלח – שבת שירה

בס"ד, עש"ק פרשת בשלח
י"ד שבט תשע"ג – שנה ד' גליון קנ"ג

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

הרה"ג מוצ"ש ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
6:25	5:47	4:32	6:21	5:48
6:22	5:50	4:35	6:12	5:40
4:21	4:21	4:21	4:21	4:21

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעַם דְּרַךְ הַמַּדְבָּר יַם סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֲרֶז מִצְרַיִם (יג יח).

היחוד של 'עץ' שהוא קב"ה בחינת ז"א, ל'שדה' תפוחין שהוא מלכות והבן. ועפ"ז יש לפרש ג"כ בפרשתו, זי"סב' בגי' ג"פ שם הוי"ה, היינו שצריך להמשיך שם הוי"ה לאלהים את העם דרך המדבר ים סוף' לתקן סוף כל דרגון שהוא השכינה, כדי שיהיה היחוד זו"ן בשלימות.

ואז וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים' שאמרו חז"ל שבני ישראל עלו ממצרים אחד מחמשים. היינו כי המידה הבינונית של תרומה הוא אחד מחמשים כמבואר במסכת תרומה (פ"ד מ"ג), היינו שבני ישראל הגיעו אח"כ למדרגה יותר גבוה בבחינת אחד מחמשים, בחינת חמשין שער בינה, בחינת יובל דחירות, ועי"ז יצאו ממצרים. ולזה ספרו אח"כ חמשין יום כדי להגיע לחמשים שערי בינה, ואז יכלו לקבל את התורה, כמו שאיתא בזה"ק (ח"ב מו). רבי יהודה אומר, 'וחמשים' אחד מחמשים, אמר רבי שמעון, בגין דההוא יובלא סליק לון ממצרים, בגין כך וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים. ואי לאו, לא סליק, ועל דא אתעכבו חמשין יומין לקבלא אורייתא. ומההוא אתר נפקת אורייתא, ואיתהיבת עי"ש.

הקב"ה יעזור שכל אחד ואחד יהיה לו עליה בתורה ועבודה, ויתקן חלקו בשלימות, ועי"ז יהיה היחוד בשלימות בב"א.

(נאמרו בליל שב"ק מ"ו בשבט תשס"ז לפ"ק)

לחברו, ואין צדיק דומה לחברו, ואין בריה דומה לחבירתה, וכל הנבראים כולם לצורך גבוה, כי אין יניקת כולם שוה, אף לא תיקון כולם שוה, ותתקן החלבנה בקמורת, מה שלא תתקן הלבונה עי"ש.

ולכך אין מעשרין משנה לחברתה, להורות שבעבודת השם יתברך צריך להיות שינוי לעילוייה משנה לשנה, ואין דומה שנה זו לשנה שעברה. והוא שאין מעשרין בחינת השכינה שהיא הספירה העשירית, שאין דומה עליית השכינה ע"י תורה ועבודה משנה זו לשנה שעברה, אלא כל שנה ושנה צריך להיות עליה אחרת.

וכל העליה בעבוה"ת הוא רק ע"י שיתקן את הצלם אלקים שלו, שהם אלו הרפ"ח ניצוצין השייכים אליו בשורש נשמתו, כמבואר שם ממרן האריז"ל. והוא שנמשל האדם לע"ץ שהוא בני' צל"ם.

ולזה רמזו חז"ל בלשונם ראש השנה לאילן לשון יחיד ולא לאילנות, כי איל"ן בני' היחוד הוי"ה אדנ"י יחוד זו"ן, כי ע"י שיעלה את השכינה משנה לשנה יהיה היחוד בשלימות, וכמו שמבואר בזה"ק (ח"ב ס:) אין עץ אלא תורה, דכתיב (משלי ג יח) 'עץ חיים היא למחזיקים בה', ואין תורה אלא קודשא בריך הוא, רבי אבא אמר אין עץ אלא קודשא בריך הוא, דכתיב (דברים כ יט) 'כי האדם עץ השדה' עץ השדה ודאי, דא עץ שדה דתפוחין קדישין עי"ש. היינו שע"י קיום ולימוד התורה נעשה

פרש"י דבר אחר, 'חמושים' מחמושים, אחד מחמשה יצאו, וד' חלקים מתו בשלשת ימי אפילה. ואפשר לפרש, בהקדים לכאר ענין חמשה עשר בשבט החל היום בשב"ק, שהוא ראש השנה לאילן כדברי בית הלל (ראש השנה פ"א מ"א), ופירש רש"י שם, לענין מעשר, שאין מעשרין פירות האילן שחנמו קודם שבט על שחנמו לאחר שבט, שבאילן הולך אחר חנטה עכ"ל.

והביאור בזה על דרך עבודה, שהרי כתוב 'כי האדם עץ השדה' (דברים כ יט), לומר שהאדם הוא כדוגמת עץ השדה, היינו כי שלימות האדם צריך להיות כעץ השדה שהוא גדל ופרח בכל שנה ושנה, ואם יעמוד מלגדול ולפרוח קוצצים אותו מאחר שאינו יכול ליתן פירות, כן הוא אצל האדם שצריך לעלות ממדרגה למדרגה בתורה ובעבודת השם יתברך בכל שנה ושנה, כי בכל יום ויום וכל שנה ושנה יש לו התיקון שלו, כמבואר ממרן האריז"ל (עץ חיים שער הצלם פ"א) שכפי מספר ניצוצותיו כך מספר ימי חייו, והימים שעשה בהם מצות נתקן ניצוץ א' של הצלם ההוא, והיום שאין נעשה בהם מצות, נשאר פגום ניצוץ ההוא, של הצלם ההוא, שהוא כנגד היום ההוא. ועוד מבואר שם (עץ חיים שער סדר אצילות פ"ב וז"ל: וזהו ענין חכמת הצירוף כ"ב אותיות א"ב, שאל"ף עם כולם, וכולם עם אל"ף, וכיוצא בשאר האותיות, והם הם גורמים השינוי שאין לך יום שדומה

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

וַיִּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיִּשָּׁב הַיָּם לַפְּנֹת בְּקֶרֶת לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לְקִרְאָתוֹ וַגּוֹ' (ד כז).

ודע דשימוש ופעולת השמות, הן דקדושה והן דסטרא אחרא כשוף, הכל תלוי במעשה בראשית בל"ב אלוהים שנברא העולם, וכמה מכשפין עברו בים ביבשה כמבואר בירושלמי, ולא יבצר פרעה הרשע מהם. וכל אלו הכחת בטילין ומבטלין למי שאמונת השם חקוקה בלבו בחזק, כמעט כגמרא (פנהרין 10:): 'אין עוד מלבדו' כתיב (דברים ד לה), היינו דרבי חנינא אמר (שם) שחקוק בלבו היטב אין עוד מלבדו, ולזה לא זיך לו שום כישוף ושם טומאה, והוא באמת התגלות עתיקא קדישא, ובטילין נגדו כל הכישוף ושמות הטומאה, והוה על ידי אמונה גדולה בטילין כל המבעים ושמות הטומאה. וזה הוא הענין דכאן, כי בקיעת הים ליבשה היה על ידי שמות הקדושים המבוארים בפסוקים, וכן באמת סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו עמדו על הים, על ידי שמות הטומאה שלו, ולשדד כל זה שיעשה הים היפך ממה שמכריחין אותו על ידי שמות הטומאה, היה צריכין תנאי במעשה בראשית שיעשה היפך ממה שמכריחין אותו. והוה וישוב הים לאיתנו' לתנאו לאבד המצרים, ולא עוד אלא שרדף אחריהם 'הים ראה ויגוס' (תהלים קד ג) כדרשת חז"ל. 'זמצירים נסים' מלמד שבכל מקום שהיה מצרי נס, היה הים רץ כנגדו ומבעו. והוה 'ויבא עליו את הים' (הושע כד ז) על כל יחיד ויחיד שבהם, שאם היה במצרים אחד שלא רצה לכנס לים, היה הים מורדו ומכניסו לים ומבעו.

(היכל הברכה דף עב: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

נְחִיטָה בְּחֶסֶדְךָ עִם זֶה נְאֻלֶּת נְחִלֶּת בְּעֶזְךָ אֵל נִוּה קְדִשְׁךָ (טו יז).

ר"ל נחית' את ישראל ממצרים 'בחסדך' הגדול, כדכתיב (ד ל) 'ויושע ה' ביום ההוא' חסד הגדול הנקרא יום ההוא הידוע, ובכחו 'עם' זו' ישראל הקדושים 'נאלת' ממצרים, 'נחלת בעזך' כח הגבורה שלך 'אל נוה קדשיך'. ואם תאמר מהו 'קדשיך' כי בית המקדש לא היה אז ולא המשכן, אלא יש בוה' ב' פירושים. 'אל נוה קדשיך' שהוא קדושה של הקב"ה שהוציאו אותם מחמשים שערי טומאה, 'אל נוה קדשיך' של חמשים שערים דקדושה. וב' 'אל נוה קדשיך' לקבלת התורה שהוא קדושה של הקב"ה, שע"י לימוד בתורה, הקב"ה מקדש אותנו, שאנחנו הולכים ע"י התורה בקדושה אמון.

(בן ביתי דף ה. מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לְמִיּוֹם וַיִּלֹּךְ הָעָם עַל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהַמִּית אֹתִי וְאֵת בְּנֵי וְאֵת מִקְנֵי בְּעַמָּא. וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל הוֹי"ה לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לָּעָם הַזֶּה עוֹד מֵעַט וְסִקְלָנִי. וַיֹּאמֶר הוֹי"ה אֶל מֹשֶׁה עֲבֹד לִפְנֵי הָעָם וַגּוֹ' (ד כז-ג).

ואתרעמו על משה 'למה זה' בדגש, שהוקשה להם זה, למה 'העליתנו' אתה ביו"ד שהוא שער החמשים בכחך, ואנחנו לא זכינו לזה עדיין, ולכן נפל לנו קושיות ומריבות ופרודות מצד הרע והמינות של שער החמשים מן הטומאה, שהוא כולו מינות והפקר. וזה סיבה כיון שלא היה זה אלא מכחך, ואנחנו לא זכינו לחירות אמיתית, להמית ולסלק אות יו"ד על ידי מחשבות של הרהורי שטות של מינות, 'אותי ואת בני ואת מקני בעמא' כי אלו זכינו למקור מים חיים שער החמשים, לא היה עוד שום חסרון בעולם. עיין זוהר הרקיע (דף קכד) בעיא לאשתקאה משקיו דנחלין מבעיא דנחלין, היינו נקודות ציון שבכינה, נקרא מבעיא דנחלין מבעיא דבירא דמיין נבעין, עיין שם.

וזהו צעקת ישראל 'למה העליתנו' אתה ביו"ד שלך שער החמשים, ואנו לא זכינו לזה, יותר טוב שלא יהיה לך מדריגה זאת ותרד למקומנו. וזהו צעקת משה 'וסקלני' על השגות אות יו"ד שלי בהסתלקות אות וא"ו עץ החיים. ולזה אמר לו הקב"ה ע'בד ל'פני העם עיין ליקוטי תורה, ראשי תיבות ע"ל"ה, אל תחשוב שירידה יהיה לך, שהם חשבו שהצדיק צריך לירד למדריגות העם כדי שלא יפלו העם למטה, והוה היה התרעומות של העם 'למה זה העליתנו' אתה בעצמך שהשגת שעלית לחירות, ועל ידי זה נפלנו להרהורים לא טוב להפריד חלילה, היה לך לירד למדריגה שלנו, או שהיה לך להמתין עד שנהיה כולנו זוכים לשער החירות של שער החמשים.

לזה אמר לו הקדוש ברוך הוא עלה, אינך צריך לירד, עליה יהיה לך, ועוד כי אתה ירא מן העם שלא יסקלוך ואוריד אותך ממדריגות יוד שהשגת, והן ערב רב ששמענו כך. לכן 'עבד' כתיב חסר וא"ו אותיות ער"ב, ודאי מבני ישראל אין פחד שיורידו אותך חלילה, מעתה עלה ואל תפחד מערב רב. עיין שם בליקוטי תורה.

(היכל הברכה דף קד: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

וַיִּזְשַׁע הוֹי"ה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּבְרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם (ד י)

עד שנתגדלו בששה קצוות שלמות הנקראים ישראל, שבהם דייקא מתפשטים ה' חסדים כנודע מע"ח (שער דרושי הצלם דרוש איב ע"ש).

וזהו זיושע ה' ביום ההוא' שהוא חסד עלאה וגדול הנקרא יום ההוא הידוע, 'את ישראל'

היינו ששה קצוות הנקראים עתה בכחיתת ישראל. 'מיד מצרים' ממצר שלהם שהיה להם עד עתה כנודע. וזהו שהבאתי לעיל מאמור' ד' זלה"ה זיושע הו"ה' שהקב"ה בעצמו כביכול ג"כ נושע עמם והבן.

(בן ביתי דף עג: מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

החסדים המתפשטים כדי לשמור אותם מהחיצונים. וזהו סוד 'יומם יצוה חסדו' לשון חיבור ולויה, שמלוא ומחבור החסד הגדול הזה עם שאר החסדים, כדי לשמור אותם כדאיאת בפע"ח (שער הלולב פ"א).

וזהו שהיה צריך הקב"ה בעת יציאת מצרים להשתמש עם החסד הגדול הזה, כדי לשמור הששה קצוות שיוצאים מבחינת קמנות, תלת כלול בתלת, שהיה בעת גלות מצרים, ואז היו נקראים בכחיתת יעקב ולא ישראל בסוד 'ויעקב הוא הקמן' (עמוס ז ב) כנודע. ועתה בעת יציאתם ממצר שלהם,

רצה לומר אדוני אבי מורי ורבי מובהק הרב הקדוש מו"ה יצחק אייזיק יהודה יחיאל זלה"ה, כתב בספרו הקדוש היכל הברכה זיושע' מלא וא"ו, שכביכול גם הקב"ה נושע עם ישראל, כמאמר רז"ל ע"כ.

כלומר ידוע הוא שחסד עלאה דאזיל עם כלהו יומין, שהם חסדים המתפשטים, והוא הולך עמם לשמור אותם שלא יינקו מהם איזה חיצונים, והוא לבדו יכול להתפשט עד למטה, בלי שום השתנות כנודע. כי מגודל אורו שבהיר מאד, בורחין החיצונים, לזה הולך חסד עלאה הזה, עם שאר

סוד שירת הים

מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

וְכָרַב גְּאוֹנֵה תְהַרֵם קְמוּיָה תְשַׁלַח חֲרָנָה יִאכְלְמוּ פִקְשׁ:

ויכין בסוד 'אנך' לתפארת ישראל גאות לבש, שעולה עד הדיקנא ומהרם קמיו של ישראל.

וּבְרוּחַ אֶפְיָה נְעַרְמוּ מַיִם נַעֲבוּ כְמוֹ גַד נְזִלִים קָפְאוּ תְהוּמַת בְּלָב יָם:

ויכין בסוד 'רוח אפי' לסוד נצח והוד, 'נערמו מים' אפיק מים והבן.

אָמַר אוֹיֵב אֲרֻדָּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תְּמַלְאֵמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדַי:

וכשבא ל'יסוד' צדיק עין החיים לא רצה להתגלות, כמבואר בסבא (והר פ' משפטים גה) על פסוק הוי"ה אלקי גדלת מאד (תהלים קד א) 'מאד' דא הוא סמרא דשמאלא, כיון דמטי לצדיק אילנא דחיי, אמטר ואסתלק מלמהו במנינא, בגין ההוא 'מאד', שמאלא, ובכללא ענפא מרירא חרא, ועל דא אתמטר ההוא אילנא דחיי, ולא בעא למהו במנינא, עד דאהרד ושבח בנונא אחרא, ואמר עושה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה (שם ע, 2), הכא אתכליל שמאלא, ולא אמר מאד, אתכליל שמאלא בימינא, בכללא דשמים, המקרה במים (שם 2) הכא נפק בחדרה ההוא נהר אילנא דחיי, ע"ש היטב. וכן בכאן לא בעא למהו במנינא, שעדיין ענפא מרירא קיים ולא נתבטל, ולכן שבח ברמו בחמשה אלפין 'אמר אויב ארדף אשיג אחלק' דאור קדמאה, חמשה חסדים הנכללין בצדיק, ועדיין לא נתבררו, ואלופו של עולם ככל המציאות, ואין שום מציאות בלתי השי"ת, אפילו כשהאדם בעמקי הקליפות שם אתו עמו אילו הקדוש ברוך הוא מסתתר שם להשיבו, ולא ידע ממנו נדח (ש"ב ד יד), ובכל המחשבות זרות שם הוא מציאות השי"ת להשיב נפשו עם כל נדחיה, ולכן יכין בזה הפסוק היטב.

נְשַׁפֵּת בְּרוּחָהּ כְּסָמוּ יָם יָצְלוּ כְּעוֹפְרַת בְּמַיִם אֲדִירִים:

ויכין בסוד 'נשפת ברוחה' לקומת המלכות, רוח הקודש המכבד ומכניע כל הקליפות, ומצרים הנקראים 'אדירים' פסולת מלכין קדמאין דרעת, ירדו כמזולה 'עופרת במים' ע"י יחוד מול נוצר ונקח, ואדם אית ליה מולא, ובימי עומר ניתקן בחינות אדם, ובליל פסח ניתקן המול והבן היטב.

מִי כְמוֹהָ בְּאֵלֶם הַיּוֹיָה מִי כְמוֹהָ נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נִזְרָא תְהַלֵּת עֲשֵׂה פְלֵא: נְטִיַת יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ אֲרָץ: נְחִיַת בְּחֻסָּהּ עִם זֶה גְּאֻלַּת נְהַלְתָּ בְּעֻזָּה אֵל נִזְהָ קִדְשָׁהּ:

ואהרד ושבח בנונא אחרא. 'מי כמכה באלים' אילנא דחיי כללות האילן, והקליפות ירדו כמזולת ים, והודו לאל ונכנעו, אז אתגליא אילנא דחיי צדיק יסוד עליון, בסוד 'נטיה' 'נחיה' ח"ת ט"ח, שנמתקו להוציא השפע, כנודע מסוד מערת המכפלה.

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אֲחוֹ יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי: אֲזִי נִבְהַלּוּ אֲלוֹפֵי אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחֻזְמוּ רְעֵד נִמְגוּ כֹל יִשְׁבִי כְּנַעַן:

ואח"כ יכין להכניע קליפות המוחין עם זי"ן מרות, 'יושבי פלשת' דעת דקליפה. 'אדום ומואב' חכמה ובינה דקליפה. 'ישבי כנען' זי"ן מרות דקליפה.

תַּפַּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגִדְלָהּ וְרוּעָה יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּה הַיּוֹיָה עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קְנִיַת: תִּבְאֲמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בְּהַר נְחֻלְתָּהּ מִכּוֹן לְשִׁבְתָּהּ פְּעֻלַּת הַיּוֹיָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנִי יְדִי: הַיּוֹיָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:

וזה יהיה בזמן המשית, ואז יתעלה כל הנשמות עם השם, ויתעלו כל הברורין, בסוד 'תביאמו' כנודע, וירד 'מקדש' עליון למטה 'כווננו ידיו', ואז 'הוי"ה ימלך לעולם ועד' (שוח"ט סימן נט זר זהב סק"ה) אמן:

אֲזִי יִשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַהּוֹיָה וַיֹּאמְרוּ לְאִמְרוּ אֲשִׁירָה לַהּוֹיָה כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וְרַכְבּוֹ רָמָה בָּיָם:

בשירת הים יש בו ח"י הוי"ת, ויכוין לשם אוכונ"ה [שם היוצא מי 'או' מן 'אז' ישר, 'בו' מן 'ובני', 'ה' מן 'נאה'].

ויכוין להיות מרכבה לעשר ספירות.

'אז' א' מורה לעתיקה, וז' מורה עם זי"ן תקונים ג"ט קר"ע פ"ח הידוע [שהם ר"ה, גלגלתא, מלא דברולחא, קרוטא דאוריא, רעוא דרעון, עמר נקי, פקחא דלא נאים, חזנמא]. וסוד 'אשירה להוי"ה כי גאה גאה' מספרו כ"ת, ויכוין להיות מרכבה לבתר, אין עליון בביטול גמור, ואז 'סוס ורכבו רמה בים' כי אין להם שום שליטה למי שהוא אין, והעדו יותר טוב מן המציאות נבזה וחדל אישים בעיני עצמו באמת, ואל ישמה עצמו.

עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה יִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלַי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְמָנָהוּ:

ובפסוק 'עזי וזמרת יה' יעשה עצמו מרכבה לחכמה, יש מאין, שם י"ה שם החכמה, כורת ומשבית כל הקליפות ומחשבות זרות ושקר ומברר הטוב ומשליך הרע, והנוהר ממחשבה רעה ואינו נעשה מרכבה לקליפה נקשר באור החכמה המאיר ליסוד צדיק על ידי שמורות הברית, 'זה אלי ואנוהו' אעשה לו נזה (רש"י ע"ב) ואהיה לו מרכבה.

הַיּוֹיָה אִישׁ מִלְחָמָה הַיּוֹיָה שָׁמוּ:

ובפסוק 'הוי"ה איש מלחמה' יעשה עצמו מרכבה לבינה, כי הבינה שם זי"ד, וי"ד ה"י, וי"ד ה"י וא"ו, וי"ד ה"י וא"ו ה"י. א' א"ה אה"י אה"י העולה חר"ב, ושם אה"י בבינה, ועד הוד אתפשטות, ויש עשר פעם דם עם אל"ף אלופו של עולם נעשה אמ"ת, יצר הרע שקר אמת לחיים, והועיר אנפין נקרא גבור איש מלחמה, מכח אלו אורות של חרב ששולחת אמצא לזעיר להאיר לנוקבא. והו"ה 'הוי"ה איש מלחמה הוי"ה שמו', כמזכר הרצון הכופה הדינים, ומספר זה הפסוק ל"ב פעם הוי"ה שנמתקו ל"ב אלהים להויות בתוך הבינה. ויעשה עצמו מרכבה לבינה לכפות ליצר הרע ומדות רעות וסור מרע בינה.

מִרְקַבַּת פְּרָעָה וְחִילוֹ יִרְהַ בָּיָם וּמִבְּחַר שְׁלִישֵׁי טַבְעֵי בָּיָם סוּף: תְּהוּמַת יִכְסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלַת כְּמוֹ אָבִי:

ואח"כ יכוין בעת אומרו 'מרכבות פרעה' שכן מרכבות הוא ראש מוחין דקליפה נגד אכתריאל שבקדושה, ותבקש מהשי"ת שיסיר מנך כל מחשבות רעות שעל ידי מחשבה רעה אדם נעשה מרכבה ממש לקליפה ר"ל, ותאמר ככח גדול ובשמחה רבה להשליך מנך כל מחשבות רעות וזרות. 'זמבחר שלישי' מוחין דקליפה 'פלו בים סוף' וירדו במצולת, ותכוין יחוד של מצולת ים, להשליך מנך כל הטאים.

יְמִינָהּ הַיּוֹיָה נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינָהּ הַיּוֹיָה תִרְעַץ אוֹיֵב:

ויכוין באמרו 'ימינה' 'ימינה' לסוד גבורה שנכלל בחסד, 'ימינה הוי"ה', והכל ימין בהארות עתיקא קדישא דלית ביה שמאלא כולא ימין, והם נתחוקן ונאדרין בכח האי מולא קדישא, כמעט יגדל נא כח אדני (מטבר ד י"ח) המבואר באדרא (ח"ג רצה), וע"ה הארות האי מולא נכפין מארי דדינא ונעשה ימין ואחזין דינא למאן דעקן להו לישראל. וסוד 'בכה' [ר"ת] בינה כתר חכמה שמשם בא כליון לקליפות, כמעט 'תרעץ אויב' שעולה בינה כתר חכמה, ויש בזה מעין החכמה לסוד מרדכי"א סת"ר ששורשן מסוד ימיני"ך הוי"ה תרעץ אויב, והמשכיל ביין. וכל הפסוק בסוד שכינה עם י"ג פעם מול והבן, בסוד אלף אלפין דנהר דינור ש"ך אדני, וכולם נמתקין בימין.

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף (טו כב)

והנה הושיט את ידו הקדושה וסמרו לי על פני אחת ושתיים, כאמרו: הא לך "ביות הים". לא הבנתי את דבריו, אבל קבלתיים באהבה. מן הסתם אמרתי בלבי, יודע הרבי כי אני ראוי לסמירות אלו, ובלבי הרהרתי: "ביות הים" היכן היא? מיד לאחר החג, ואני הולך לי הכפרה כדרכי. גוי מכיר פוגש אותי ומציע לי לקנות אצלו עורות כויל הוול. אצל השני אני קונה עגל ומרויח בו פי שנים, וכך אצל שלישי ורביעי... מה אומר לכם באותה השנה הגעתי לכלל הון של שלושים אלף גולדען. מאז תהילה להשי"ת השפע לא פסקה עד היום הוה. מאז חשתי כי הרבי ז"ל נתן לי באמת מ"ביות הים"...

רבי יעקב משה זי"ע, עד מלחמת העולם הראשונה. הרה"ח ר' שמואל הויור זצ"ל, אחד מגבורי העיר, אף הוא היה בא מדי שנה בשנה, וברשותו של הרבי היה חזור שנה שנה על סיפור זה וכך סיפר, יתום עני הייתי כשהתחנתי, ופרנסתי היתה: מסוכב ככפרים, קונה אצל גוי זה עור של ארנבת, אצל השני תרגולת, ביצים וכיוצא בכך. מאלה התפרנסתי בדוחק גדול. ליל שביעי של פסח הגיע ואני עליתי ל"שולחן" של רבינו הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע. לאחר שקידש על היין בהתלהבות גדולה, פנה אלי במאור פנים ואמר: שמואל, האם רוצה אתה ב"ביות הים"? כן עניתי מיד.

פרשי. הסיען בעל כרחם, שעמרו מצרים סוסייהם בתכשיטי זהב וכסף ואבנים טובות, והיו ישראל מוצאין אותם בים, וגדולה היתה ביות הים מביות מצרים, שנא' 'תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף' לפיכך הוצרך להסיען בעל כרחם. אצל אדמו"רי קומרנא היו נערכים שולחנות בלילי שבתות וחגים וגם ביום, אבל ה"שולחן" החשוב ביותר, שאילו באו תושבי העיר, גם 'בעלי בתים' ולא חסידים בלבד, היה בליל שביעי של פסח. יין היה נשפך אז כמים והומיות והריקודים היו נמשכים עד אחרי חצות הלילה. גם כותב המורים לא החסיר 'שולחן' זה אצל נכדו של רבינו הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע הרה"ק

הגאון רבי שלום מרדכי בן רבי משה הכהן שבדרון זצ"ל אב"ד ברעזאן ט"ז שבט תרע"א

תולדותיו

ביום כ"ז לחודש ניסן שנת תקצ"ה בזלוטשוב שבגאליציע נולדה לעולם חד מגאוני ופוסקי הדור שבגאליציע ומחוצה לה, הגאון רבי שלום מרדכי הכהן נולד לאביו רבי משה חד מגאוני העיר ומרבניה, מגיל ילדות ראו שהילד לגדלות נוצר וכי עתיד נרו להאיר מסוף העולם ועד סופו, משכנס לפרדס התורה התמיד בלימודה והגה בו יומם ולילה, ומסופר שבשנות הנערות יגע והגה למעלה מששה עשר שעות ביום, והיה קושר פאות ראשו לחבל שהיה תקוע למסמר שבתקרה, וכשתקפתו שינה והטה ראשו היה נייעור ממשרכת החבל, עד שנתרגל משנות נעוריו להסתפק בשינה בשלוש שעות ליממה, ולפעמים כשהיה צריך ללבן דבר קשה היה מספיק שינת השלוש שעות לבי יממות, כך עבר עליו שנות נעוריו כשידע כל השי"ס תלמוד בבלי ותלמוד ירושלמי והרמב"ם וארבעה חלקי השולחן ערוך על בוריה, בהגיעו לפרקו בגיל ששה עשר נשא לאשה הרבנית מרת יענטא ע"ה בת ר' אברהם יקיר מבילקמין ז"ל נכדת המהר"ם טיקטין זצ"ל ורבי שאול מאמשטרדם זצ"ל ולמעלה בקודש.

בצל גדולי התורה

את משנת תלמודו קנה אצל הגאון רבי ישעיה זאב רוזנברג בומגרטן זצ"ל ראב"ד זלוטשוב עיר מולדתו, ואצל הגאון רבי יהודה ליביש הלפרין זצ"ל אב"ד סקוליבקה, הוסמך להוראה מגדולי דורו מהגאון האדיר רבי שלמה קלוגר זצ"ל אב"ד בראד, ומהגאון רבי יואל אשכנזי אב"ד זלוטשוב, ומהגאון רבי יוסף שאול זצ"ל אב"ד לעמבערג בעל השואל ומשיב.

בצל רועי החסידות

מגיל ינקות לקחו אביו להסתופף ולחזות בנועם זיו צדיקי הדור, ובהיותו בגיל שש נסע עם אביו לפריםשלאן אל הרה"ק רבי מאיר מפרימשלאן זצ"ל שחיבבו מאוד ואחז בפאות ראש הנער ואמר לו שיזהר שלא יקצצם כל ימיו, ועי"ז יזכה לאריכות ימים ושנים בלי שום חולי כלל, כן נסע אל שאר צדיקי הדור הרה"ק השר שלום מבעלזא זצ"ל הרה"ק רבי אברהם מסטרעטין זצ"ל ואצל

פסק הלכה

והועד לפני בשם הרב הגאון המקובל מורינו הרב יצחק אייזיק ז"ל מקאמרנא שקבלה בידו שהיה עובדא בבית מדרשו של מרן הגאון הקדוש רבי בער ממעזריטש זצ"ל בעת שהיו שם תלמידיו גדולי ישראל שנשמט הפרק של הכנף המחובר לגוף, והמו"צ שבעיר סמך על דעת הפרי חדש והכשיר, וערערו עליו הגדולים ורבים הגה"ק הנ"ל החזיק ביד המו"צ ויצא בהיתר ומעשה רב, ולכן מי שהורה להקל בהפסד מרובה וצרכי שבת אין מזניחין אותו, ועיין בשו"ת זרע יצחק ס' כ"ו דלשון מהר"י"ח מסייעתו, מכל שכן בנשבר פרק ג' של הכנף סמוך לגוף אפילו ביש עוקץ וכו'.

ולא אכחד כי מעולם לא עלה לבלי לסמוך על זה הפי' לצרף דעתם, עד שהועד לפני העובדא ממעזריטש שהובא שם בקיצור, והרב הגאון הצדיק רבי איזיק מקאמרנא ז"ל פסק כן להלכה למעשה בכל עת מצוא באמרו שהוראת אדמו"ר ממעזריטש מכריע אצלנו וכו'.

(דעת תורה הל' טריפות סימן נג סעיף יז ובהשמטות) והארכנו בזה בגליון צ"ח במדור משיב שלום ע"ש

רבתינו הקדושים מקאמרנא זידיטשוב זצ"ל,

הנגו להודיע לקהל הקודש מתפללי ולומדי בית מדרשינו והו"ר הכולל

לרגל שבת שירה

יום המשה עשר בשבט ראש השנה לאילנות

יערוך כ"ק מרן האדמו"ר שלוסי"א את שולחנו הטהור - פירות טיש

בליל שבת קודש בהיכל בית המדרש בשעה 9:00

הגבאים

ובסוף ימיו נתדבק באור הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב זצ"ל והיה מחסידיו ויושבים ראשונה במלכות טשורטקוב.

בצל הרבנות

בשנת תרכ"ז נתקבל לרבנות העיר פוטיק זלוטי, ומשם עלה קרנו ושמעו כרב ומנהיג בעל שיעור קומה, שלא חת מפני איש ומוסר נפשו למען כבוד שמים, אחר כשש שנים שישב על כסא הרבנות בפוטיק זלוטי נרדף ע"י נכרי אלם שהוציא כתב סירוב נגדו, אז עבר לכהן ברבנות זילוביץ הסמוכה, אחר שבע שנות השובע שם, עבר לכהן פאר בעיר הגדולה בוטשעטש על מקום הרה"ק בעל הדעת קדושים זצ"ל, משם עבר לכהן בשנת תרמ"ב בעיר הגדולה ברעזאן, שלושים שנה שפט שם את ישראל, ומשם יצא שמו לשם ולתהילה לשר התורה בדורו וכל הדבר הקשה יביאון אליו, ובכוחא דהיתירא התייר השאלות הסבוכות שעלו בימיו על שלחן מלכים מאן מלכי רבנן, דרשותיו הנלהבות מלאים מזן אל זן בדברי אגדה והלכה קבלה ודרוש היו מפורסמות בדורו, ורבים השכימו לפתחו לחכימאי דיהודאי שידע לפשר עניינים הסבוכים בין אדם לחבירו כרצון כל איש ואיש.

השאיר אחריו חיבורים גדולים ושלמים אשר עד לימינו הם מספרי הפסק שאינם יורדים משלחן התורה, ספריו בשם דעת תורה חיבר על שולחן ערוך אורח חיים ויורה דעה, וספרו שאלות ותשובות מהרש"ם על ד' חלקי שו"ע, ומשפט שלום על חושן משפט.

הסתלקותו

בערב שבת שירה שנת תרע"א הרגיש כי קרוב קיצו, וביקש כוס מים לשותות ולברך בכרת שהכל נהיה בדברו, וכשהציעו לו שישתה כוס יין סירב בהפטירו ששתוי אינו יכול להורות, ועתה כשהוא עולה לבית דין של מעלה מכין הוא את דרשתו לשם ושיהיה יכול להורות ולענות כהלכה, ומאז נפל לחולי עד ליום השלישי ט"ז לחודש שבט, שבו נסתלק ועלתה נשמתו למרום, נטמן בעיר ברעזאן וכבוד גדול עשו לו במוותו.